

فعالان و اقتصاددانان به ادامه رکود انتقاد دارند

تولید؛ قربانی و زمینگیر رکود

صفحه ۲

با ابقای مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی خوزستان

خوشبختانه داستان تلخ هفت تپه و کارون تکرار نشد

این اتفاق افتاد. آنهایی که در این باره اطلاعات کافی و تحلیل دقیق دارند روزگار نامساعد امروز دو کارخانه یادشده که هر کدام صدها میلیارد تومان بدهی دارند به عارضه بیرونی اخلاص در مدیریت این دو واحد نسبت می‌دهند. شرایط سیاسی خاص خوزستان موجب شده است که برخی افراد سیاسی ذی‌نفوذ برای جلب نظر مردم و خرید محبوبیت، دو مجتمع یادشده را وسیله قرار دهند.

ادامه در صفحه ۶

در زمان تأسیس بزرگ‌ترین کارخانه تولید شکر در جهان بود. پس از پیروزی انقلاب اسلامی دو کارخانه قند هفت تپه و کارون شرایط مناسبی داشتند و فعالیت آنها بدون وقفه ادامه داشت. در سال ۱۳۶۲ صندوق شکر تأسیس شد. این صندوق مطالعات مربوط به بزرگ‌ترین طرح کشت و صنعت قند را با ۷ کارخانه شکر و ده‌ها کارخانه جانبی آغاز کرد. اجرای طرح اما به دلیل سال‌های تثبیت انقلاب و جنگ تا اواخر دهه ۱۳۶۰ ممکن نشد و پس از آن بود که اجرای این طرح در دستور کار قرار گرفت.

عارضه اخلاص در مدیریت

در حالی که هیچ کارشناس دلسوز و متخصصی گمان نمی‌کرد روزی برسد که دو کارخانه بزرگ هفت تپه و کارون به بدترین وضع در تولید برسند اما شوربختانه باید گفت

آب و خاک مناسب خوزستان برای تولید نیشکر موجب شد برنامه‌ریزان برنامه دوم عمرانی (۱۳۴۱-۱۳۳۴) ساخت و راه‌اندازی کارخانه‌های قند از نیشکر را در دستور کار قرار دهند. این کار در سال ۱۳۳۸ شروع شد و در ۱۸ آذر ۱۳۴۰ به بار نشست. کارخانه قند نیشکر هفت تپه در نزدیکی شهر تاریخی شوش با ظرفیت یک صد هزار تن شکر در سال شروع به کار کرد. بهره‌برداری مناسب از کارخانه که موجب کاهش واردات شد و شرایط اقلیمی مناسب راه را برای احداث مجتمع کشت و صنعت کارون در خوزستان هموار کرد. اسفند ۱۳۵۶ که از راه رسید نخستین بهره‌برداری از مجتمع یاد شده که ظرفیت تولید سالانه ۲۰۰ هزار تن شکر در سال را داشت آغاز شد. مجتمع کشت و صنعت کارون

نشریه

تناقض‌های دولت کاهش تورم از جیب تولید

بهمن دانائی

قانون اساسی نظام جمهوری اسلامی ایران، انتخاب رئیس‌جمهور که رئیس دولت به حساب می‌آید را به آرای شهروندان سپرده است. در اصل ۱۱۴ قانون اساسی تصریح شده است: «رئیس‌جمهور برای مدت ۴ سال با رأی مستقیم مردم انتخاب می‌شود و انتخاب مجدد او به صورت متوالی تنها برای یک دوره بلامانع است.» بر همین اساس ایرانیان هر ۴ سال یک‌بار برای انتخاب رئیس‌جمهور پای صندوق‌های رأی می‌روند و به کاندیدای مورد علاقه خود رأی می‌دهند تا به مدت یادشده زمان امور اجرایی کشور را در دست گیرد. بدیهی است که دادن رأی به یک فرد از افراد کاندیدا بدون تبلیغات و بدون شعار و آرایه برنامه از طرف کاندیدا کمتر و کمتر خواهد شد. تجربه ۱۱ دوره انتخابات ریاست جمهوری در ایران به ویژه پس از پایان جنگ نشان می‌دهد کاندیداها برای جلب نظر رای‌دهندگان و گرفتن رأی به آنها وعده‌های پرشمار و بزرگ در حوزه‌های گوناگون از جمله کسب و کار و اقتصاد کلان عرضه می‌کنند.

ادامه در صفحه ۲

خبرگزاری

سهم شکر از کل هزینه خانوارهای شهری فقط ۲ دهم درصد

تازه‌ترین اطلاعات مربوط به آمارگیری از دخل و خرج خانوارهای شهری ایران مربوط به سال ۱۳۹۴ منتشر شد. بر اساس آمارهای استخراج شده کارشناسان آماری بانک مرکزی ایران سهم هزینه‌های مربوط به قند و شکر خانوارهای شهری ایران از ۳ دهم درصد کل هزینه‌های آنها با کاهشی حدود ۳۰ درصد نسبت به سال ۱۳۹۳ به ۲ دهم درصد رسیده است. این آمار نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۴ یک خانوار شهرنشین ایرانی که به طور متوسط ۳/۸ نفر هستند فقط حدود ۸۲ هزار تومان برای قند و شکر هزینه اختصاص داده‌اند. یک محاسبه ساده نشان می‌دهد خانوارهای شهری هر ماه به طور متوسط حدود ۷ هزار تومان برای خرید قند و شکر اختصاص داده‌اند. اگر باز هم محاسبه‌ها را جزیی‌تر کنیم، هر نفر ایرانی شهرنشین روزانه حدود ۲۳۵ تومان هزینه قند و شکر داشته است.

شکر و لوازم آشپزخانه

بررسی آمارهای آرایه شده از سوی بانک مرکزی نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۴ هر خانواده شهرنشین ایرانی رقمی معادل یک میلیون و ۳۶۰ هزار تومان برای «لوازم، اثاث و خدمات مورد استفاده» هزینه کرده است که ۱۶ برابر هزینه‌های اختصاص یافته به قند و شکر است.

ادامه در صفحه ۳

در صفحات دیگر می‌خوانید:

نتیجه ترجیح منافع
ملی بر منافع
عده‌ای خاص

صفحه ۸

تعرفه واردات شکر
به اروپا ۳۰۰ درصد به
ایران صفر درصد

صفحه ۷

اقدام ضربتی
دولت مصر برای
مبارزه با بحران شکر

صفحه ۶

آیا رونق
به بازار شکر
برمی‌گردد

صفحه ۴

تناقض‌های دولت کاهش تورم از جیب تولید

تولید؛ قربانی وزمینگیر رکود

آخرین مدیر ارشدی که با صراحت از تداوم سیاست‌های دولت در مواجهه با دو پدیده آسیب‌ساز «خروج از رکود» و «مهار تورم شتابان» انتقاد کرد، غلامحسین شافعی، رئیس اتاق بازرگانی، صنایع و معادن کشاورزی ایران بود او در هجدهمین نشست این نهاد بزرگ خصوصی گفت: نقطه آغاز رکود، بخش تولید بوده و با تداوم رکود، سایر بخش‌ها مثل خدمات و ساختمان نیز در دام رکود افتاده‌اند؛ بنابراین برای اقتصاد ایران تنها راه توسعه، توجه به بخش‌های مولد اقتصادی است.

غلامحسین شافعی در هجدهمین نشست هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران که در روز (۲۳ آبان) برگزار شد، گفت: اقتصاد ما با وجود تلاش‌ها و اقدامات انجام شده همچنان با مسائل و مشکلاتی روبرو است. رکود، محدودیت روابط بانکی، بیکاری گسترده، توزیع ناعادلانه درآمدها و نبود یک برنامه و استراتژی هدفمند که مورد وفاق باشد از جمله این مشکلات است.

شافعی تصریح کرد: با نگاهی به آمارهای بانک مرکزی در زمینه رشد اقتصادی، آنچه مشهود به نظر می‌رسد این است که نقطه آغاز رکود بخش تولید بوده است و با تداوم رکود سایر بخش‌ها مثل خدمات و ساختمان در دام رکود افتاد؛ بنابراین برای اقتصاد ایران یگانه راه توسعه توجه به بخش‌های مولد اقتصادی است و همچنین توازن و همگامی بخش خصوصی و بخش دولتی است که می‌تواند عرصه را برای حرکتی هدفمند ایجاد کند.

پیش از شافعی که به تازگی خواستار اتخاذ سیاست‌های ضد رکودی برای عبور تولید از تنگناها شد، مسعود خوانساری نایب‌رئیس اتاق ایران و رئیس اتاق بازرگانی تهران نیز با بیان اینکه بدترین رکود ۳۵ سال اخیر بر کسب و کار مردم حاکم شده است، خواستار تغییر اساسی سیاست‌های دولت در زمینه اولویت دادن محض به مهار تورم شده بود.

خوانساری با هشدار به اینکه تولید هنوز زمینگیر است، گفت: رشد اقتصادی بهار ۱۳۹۵ بیشتر از درآمد صادراتی بوده و بخش‌هایی از تولید در شرایط دشوار قرار دارند. شرایط نامساعدی که رکود اقتصادی ایجاد کرده است به اندازه‌ای ملموس شده که رئیس سازمان امور مالیاتی نیز با انتقاد تلویحی از سیاست‌های ضدتورمی به بهای تحمیل رکود بر کسب و کارها خواستار پذیرفتن کمی تورم به قیمت عبور اقتصاد از رکود شد.

فرشاد مؤمنی اقتصاددان ایرانی نیز ضمن انتقاد از سیاست‌های ضد رکودی دولت که به رونق منجر نشده است خواستار تجدیدنظر در این باره شده است و از دولت می‌خواهد سیاست جامع‌تری تدارک ببیند. برخی فعالان اقتصادی می‌گویند حالا که نرخ تورم بر اساس ادعای بانک مرکزی به زیر ۸ درصد رسیده است باید به سمت سیاست‌های رونق‌بخش حرکت کرد.

حالی که آنها ۳ سال خوب در تولید شکر را تجربه کرده‌اند اما از نظر سودآوری در بدترین شرایط قرار گرفتند. ۳ سال زیان تجربه کرده‌اند پیامد همان سیاست دستکاری در قیمت‌های فروش کارخانه‌ها با هدف مهار تورم است.

دولت از یکسو ارکان هزینه‌ای تولید شکر از قبیل بهای تضمینی چغندر، دستمزد، انرژی و... را به منظور راضی نگه داشتن کشاورزان و کارگران افزایش می‌دهد و از سوی دیگر به جهت مهار تورم از تأثیر این افزایشات در قیمت نهایی محصول (شکر) اجتناب می‌ورزد و به عبارتی هزینه‌های کاهش تورم را از جیب تولید کنندگان خارج می‌کند...

کاهش سودآوری کارخانه‌های قند چه پیامی دارد؟ یکی از مهم‌ترین پیام‌های وضع یاد شده این است که سرمایه‌گذاری در کارخانه‌های قند و شکر فاقد سودآوری است و نباید به سمت آن رفت. این پیام برای چه کسانی بیشتر از همه خوشحال‌کننده است؟ واردکنندگان پیدا و پنهان شکر از خوشحال‌ترین گروه‌های اجتماعی هستند که امیدوارند سیاست‌های دولت‌ها به گونه‌ای باشد که کارخانه‌های قند زبان کنند و دیگر کسی برای سرمایه‌گذاری ترغیب نشود. در این وضعی که اقتصاد مقاومتی دولت را مکلف کرده است در تولید و مصرف شکر توازن پیدا شود که بالاترین درجه استقلال از واردات را شاهد باشیم و وزیر محترم جهاد کشاورزی نیز تأکید می‌کند در صورتی که بخش صنعت مرتبط همپای تولید رشد چغندر باشد می‌توان ۳-۴ سال دیگر واردات شکر را قطع کرد، آیا نباید سیاست‌ها دگرگون شود. در حالی که دولت محترم و شرایط زیست محیطی ایجاب می‌کند کشت پاییزه چغندر قند به عنوان ماده اولیه اصلی تولید شکر افزایش یابد کمبود سرمایه‌گذاری برای تأسیس کارخانه‌های شکر به دلیل سیاست‌های ناکارآمد سرکوب قیمت‌ها ادامه خواهد یافت. در شرایطی که ده‌ها کارخانه موجود قند و شکر با تجربه‌های ارزشمند و متخصصان و مهندسان نیرومند فعلی نمی‌توانند سودی به دست آورند آیا انتظار ورود سرمایه‌گذاران جدید، انتظار بیهوده‌ای نیست؟

اکنون که دولت و مجلس در حال تدوین و تصویب برنامه ششم توسعه هستند و در شرایطی که اقتصاد مقاومتی به عنوان رکن و اساس برنامه ششم به دولت تکلیف می‌کند که از توانمندی‌های داخلی به شکل کامل و کارآمد استفاده شود آیا تحمیل سیاست‌های سرکوب قیمت‌ها و تحمیل باورهای کارشناسانه نادرست به صنعت قند و شکر پاسخگوی نیازهای یاد شده هست؟ ماهیت برنامه ششم در کلیت اقتصاد کالاهای اساسی از جمله قند و شکر باید این باشد که کارخانه‌ها با کمترین سرکوب مواجه شده و بتوانند سودآور باشند تا برنامه‌های دولت محقق شود. دست برداشتن از تحمیل هزینه‌های سربار به تولید شکر راه را برای رقابت با خارجی‌ها هموارتر می‌کند و تولید داخل را در موقعیت ممتازی قرار می‌دهد. این اتفاق نمی‌افتد مگر اینکه دولت محترم بپذیرد که مهار تورم با هزینه تولیدکنندگان (همان طور که در ۲ سال اخیر انجام شد) سم مهلک است.

دقت در ماهیت برنامه‌های ارایه شده از سوی کاندیداهای ریاست جمهوری نشان می‌دهد «بهبود وضع مردم از طریق کاهش تورم و ایجاد اشتغال» دو برنامه و وعده بزرگ به شهروندان است. کاندیدایی که رأی می‌آورند و رئیس دولت می‌شوند علاقمند هستند در انتخابات بعدی نیز کاندیدا شده و دوباره رئیس‌جمهور شوند و به همین دلیل تلاش آنها این است که در ۴ سال نخست برخی از وعده‌های خود را به هر ترتیب که شده لباس عمل ببوشانند.

آقای حسن روحانی یکی از کاندیداهای ریاست جمهوری در بهار ۱۳۹۲ بود که ضمن عرضه برنامه‌های خود و با توجه به خیزش نرخ تورم در سال ۱۳۹۰ وعده داد که تورم را مهار خواهد کرد. این وعده رئیس‌جمهور با توجه به آمارهای ارایه شده موجود که نشان می‌داد نرخ تورم روندی فزاینده دارد با خواسته مردم سازگار شد. پس از استقرار گروه اقتصادی دولت آقای روحانی و صحبت‌ها و برنامه‌های نخستین از سوی مدیران ارشد اقتصادی معلوم شد که «مهار تورم» و «تک‌نرخی کردن آن» از اولویت‌های مهم دولت است. در حالی که تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان از جهش تورم نگران بودند این برنامه دولت را پسندیدند و همکاری‌های گسترده نیز از سوی تولیدکنندگان نیز با دولت انجام شد. اما در کنار رشد شتابان تورم در دو سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲، آمارهای دیگر نشان داد که رشد تولید ناخالص داخلی در سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ به ترتیب ۶ درصد و ۲ درصد منفی بوده است. رشد منفی ۸ درصد اقتصاد ایران پیامدهای گسترده‌ای در سطح خانواده‌ها، بنگاه‌ها و اقتصاد کلان داشت. اما در سطح خانواده‌ها کاهش درآمد سرانه به اندازه ۲۰ درصد یکی از مخرب‌ترین پیامدهای رکود گسترده و ژرف دو سال یاد شده بود. آمارهای کاهش درآمد سرانه از سوی بانک مرکزی و نهاد ریاست جمهوری تأیید شد. این کاهش موجب شد که قدرت خرید خانواده‌ها کاهش یابد. رشد تولید ناخالص داخلی موجب کمبود منابع رشد برای بنگاه‌ها شد و آنها را در موقعیت نامساعدی قرار داد.

دولت یازدهم اما بدون توجه به اینکه رکود تولید ناخالص داخلی و رکود فعالیت بنگاه‌ها آثاری شاید بدتر از تورم فزاینده داشته باشد سال‌های ۹۳، ۹۴ و حتی امسال را نیز به هر دلیل به مهار تورم اختصاص داد. اما کاهش تورم که با هدف خرید محبوبیت نیز در دستور کار دولت بوده و هست تنها با حرف به دست نمی‌آید و باید اقدام‌های دیگری نیز انجام می‌شد.

یکی از اقدام‌های دولت متأسفانه دستکاری در قیمت کالاهای اساسی مثل شکر، برنج، روغن، چای و برخی نهادهای دامی و طیور بود. دستکاری در قیمت‌ها از طریق تحمیل قیمت مورد توافق و مورد رضایت دولت با استفاده از ابزاری مثل سازمان حمایت مصرف‌کننده و تولیدکننده و یا برخی نهادهای مؤثر در تعیین قیمت‌های توافقی انجام می‌شد. این کار چند پیامد داشت که یکی از مهم‌ترین آنها تضعیف سودآوری بنگاه‌ها و کارخانه‌های تولیدکننده کالاهای اساسی بود که شکر از جمله آنها به حساب می‌آید. آمار و ارقام ارایه شده از طرف کارخانه‌ها نشان می‌دهد در

سهم شکر از کل هزینه خانوارهای شهری فقط ۲ دهم درصد

ادامه از صفحه اول

این مقایسه شاید در مرحله اول چندان جذاب نباشد، اما وقتی به تعرفه‌های واردات لوازم خانگی و شکر نگاه کنیم و تلاش‌هایی که برای حذف تعرفه شکر انجام می‌شود می‌تواند درس آموز باشد. یک گروه کوچک غیر کارشناس به همراه برخی از واردکنندگان عمده به جای مقایسه این نوع هزینه‌ها مدام بر این طبل می‌کوبند که جلوگیری از واردات شکر به خانواده‌ها آسیب می‌زند و باید واردات آزاد شود.

شکر و خرید وسایل نقلیه شخصی

آمارهای انتشار یافته از بررسی بودجه خانوار در مناطق شهری ایران در سال ۱۳۹۴ نشان می‌دهد پارسال هر خانوار شهری به طور متوسط رقمی حدود یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان برای «خرید وسایل نقلیه شخصی» اختصاص داده است. یک محاسبه نه چندان پیچیده نشان می‌دهد هزینه متوسط یک خانوار شهری برای خرید وسایل نقلیه شخصی ۲۰ برابر هزینه تخصیص داده شده برای قند و شکر است. پرسیدنی است که آیا برای افزایش رفاه شهروندان ایرانی بهتر است تعرفه واردات خودرو کاهش یابد یا اینکه باید چشم طمع به هزینه‌های ۷ هزار تومان در ماه یک خانواده برای خرید قند و شکر باشیم.

کاهش مصرف

آمارهای بانک مرکزی نشان می‌دهد در سال ۱۳۹۴ یک خانوار شهری فقط ۱۰ کیلوگرم شکر استفاده کرده است. این رقم در سال ۱۳۸۵ معادل ۱۹ کیلوگرم گزارش شده است. به این ترتیب مصرف متوسط شکر خانوارهای شهری ایران در یک دوره ۱۰ ساله تقریباً نصف شده است. دقت در آمارهای یاد شده نشان می‌دهد که فریاد وهوار برای افزایش واردات قند و شکر با توجه به کاهش مصرف خانوارها اقدامی فقط برای منافع گروهی است.

هزینه

در سال مورد بررسی متوسط هزینه ناخالص سالانه یک خانوار شهری حدود ۳۵۲۶۵۱ هزار ریال (ماهانه ۲۹۳۸۸ هزار ریال) بود که نسبت به سال قبل ۷/۳ درصد افزایش داشته است. از کل این مبلغ، ۲۳/۶ درصد (حدود ۸۳۲۷۶ هزار ریال) سهم گروه هزینه خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها می‌باشد که نسبت به سال ۱۳۹۳ معادل ۳/۱ درصد افزایش داشته است.

در بین اقلام گروه هزینه خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها بیشترین سهم از کل هزینه ناخالص (معادل ۵/۴ درصد) متعلق به هزینه انواع گوشت بود. پس از آن به ترتیب هزینه میوه‌های تازه با ۴/۳ درصد، شیر و فرآورده‌های آن و تخم پرندگان با ۲/۸ درصد، سبزی‌های تازه با ۲/۵ درصد، آرد، رشته و غلات با ۲/۳ درصد و انواع نان و بیسکویت با ۱/۹ درصد بیشترین سهم را به خود اختصاص داده‌اند.

بر اساس نتایج این بررسی از کل هزینه ناخالص خانوار، ۰/۳ درصد (حدود ۱۱۱۸ هزار ریال) به گروه هزینه دخانیات اختصاص داشت که در مقایسه با سال ۱۳۹۳، ۳/۶ درصد کاهش داشته است. در این سال از کل هزینه‌های ناخالص خانوار ۴/۵ درصد (حدود ۱۵۸۹۷ هزار ریال) به گروه هزینه پوشاک و کفش اختصاص داشت که نسبت به سال ۱۳۹۳ معادل ۲/۳ درصد افزایش داشته است.

نتایج این بررسی نشان می‌دهد که ۳۵ درصد از کل هزینه ناخالص یک خانوار (حدود ۱۲۳۴۹۶ هزار ریال) مربوط به گروه هزینه مسکن، آب، برق و گاز و سایر سوخت‌ها بود که نسبت به سال قبل ۱۲/۴ درصد افزایش داشته است.

در سال مورد بررسی از کل هزینه‌های ناخالص خانوار ۱/۴ درصد (حدود ۱۴۵۳۶ هزار ریال) به گروه هزینه لوازم، اثاث و

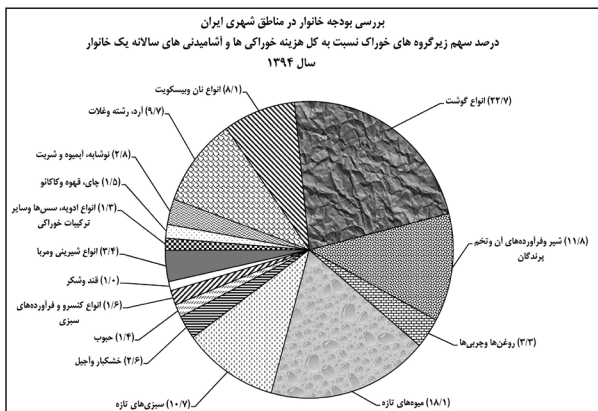
خدمات مورد استفاده در خانه اختصاص داشت که در مقایسه با سال ۱۳۹۳ معادل ۶/۹ درصد افزایش نشان می‌دهد. بر اساس نتایج این بررسی از کل هزینه‌های ناخالص خانوار، ۵/۸ درصد به گروه بهداشت و درمان، ۱۰/۲ درصد به گروه هزینه حمل و نقل، ۲/۱ درصد به گروه هزینه ارتباطات، ۲ درصد به گروه هزینه تفریح و امور فرهنگی، ۱/۹ درصد به گروه هزینه تحصیل، ۲/۱ درصد به گروه هزینه رستوران و هتل و ۸/۳ درصد به گروه هزینه کالاها و خدمات متفرقه اختصاص داشته است.

یافته‌های این بررسی نشان می‌دهد که در مقایسه با سال ۱۳۹۳، هزینه گروه‌های بهداشت و درمان ۸ درصد، حمل و نقل ۵/۸ درصد، ارتباطات ۶/۵ درصد، تحصیل ۵/۷ درصد، رستوران و هتل ۱۳ درصد و کالاها و خدمات متفرقه ۶/۹ درصد افزایش داشته و هزینه گروه تفریح و امور فرهنگی ۱۰/۲ درصد کاهش داشته است.

درآمد

در سال مورد بررسی متوسط درآمد پولی و غیرپولی ناخالص سالانه یک خانوار شهری حدود ۳۵۲۵۸۶ ریال (ماهانه ۲۹۳۸۲ هزار ریال) بود که ۶۹/۷ درصد آن را درآمد پولی ناخالص و ۳۰/۳ درصد را درآمد غیرپولی تشکیل داده است.

در سال ۱۳۹۴ کل درآمد پولی و غیرپولی ناخالص خانوار نسبت به سال قبل حدود ۱۲/۴ درصد افزایش داشت (میزان درآمد پولی ناخالص خانوار معادل ۱۲/۳ درصد و درآمد

بررسی بودجه خانوار در مناطق شهری ایران

متوسط مقدار مصرف سالانه برخی اقلام خوراکی ها ، آشامیدنی ها و دخانیات یک خانوار طی سال های ۱۳۸۵-۱۳۹۴

(مقدار به کیلوگرم)

سال	۱۳۸۵	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۸	۱۳۸۹	۱۳۹۰	۱۳۹۱	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴
اقلام خوراکی ها، آشامیدنی ها و دخانیات	۱۶۸	۱۷۴	۱۴۶	۱۵۴	۱۵۹	۱۴۷	۱۳۱	۱۱۹	۱۲۰	۱۱۶
انواع برنج	۴۸۶	۴۵۸	۴۴۵	۴۲۵	۳۹۵	۳۵۶	۳۴۷	۳۵۰	۳۴۳	۳۲۸
انواع نان	۶۴	۵۷	۵۶	۴۸	۴۷	۴۸	۴۱	۴۰	۴۱	۴۰
گوشت دام	۹۱	۹۶	۹۰	۹۵	۹۳	۹۱	۸۸	۸۴	۸۹	۹۰
گوشت پرندگان	-	۶	۵	۵	۴	۴	۳	۳	۳	۲
فرآورده‌های گوشت دام و پرندگان ^۱	۱۹	۲۰	۱۶	۱۶	۱۷	۱۵	۱۳	۱۳	۱۲	۱۱
انواع ماهی	-	۴	۳	۳	۳	۳	۲	۲	۲	۲
حیوانات دریایی و فرآورده‌های آن ^۲	۲۱۵	۲۰۶	۲۱۵	۲۳۲	۲۳۴	۱۶۶	۱۳۴	۱۳۸	۱۳۴	۱۳۱
انواع شیر	۸۸	۸۶	۷۵	۶۸	۶۴	۸۴	۸۶	۸۲	۸۰	۷۹
انواع ماست	۲۶	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۵	۲۴	۲۳	۲۳	۲۲
انواع پنیر	۳۷	۳۹	۳۸	۳۹	۴۱	۳۵	۳۶	۳۶	۳۶	۳۶
تخم مرغ	۴۶	۴۷	۴۴	۴۴	۴۵	۴۳	۳۹	۳۷	۳۷	۳۶
روغن های نباتی	۳۰	۲۹	۲۷	۲۷	۲۷	۲۴	۲۲	۲۲	۲۱	۱۸
انواع قند	۱۹	۱۷	۱۵	۱۶	۱۴	۱۲	۱۱	۱۱	۱۰	۱۰
شکر	۵	۶	۵	۵	۵	۵	۴	۴	۴	۴
انواع چای	۵۷۸	۵۲۱	۵۰۴	۵۴۷	۵۱۸	۴۹۰	۴۷۴	۴۲۳	۳۶۴	۳۴۲
انواع سیگار ایرانی ^۳	۷۱۷	۸۰۰	۷۴۹	۷۰۲	۶۲۹	۶۱۱	۵۴۶	۵۲۱	۵۵۵	۵۲۶
انواع سیگار خارجی ^۳										

۱- تا سال ۱۳۸۵ در زیرگروه گوشت دام و گوشت پرندگان پرش می‌گردیده است.

۲- تا سال ۱۳۸۵ در زیرگروه انواع ماهی پرش شده است.

۳- واحد سیگار نخ می باشد.

بازار جهانی کالا، شکر و اتانول

آیا رونق به بازار شکر برمی گردد

بازار شکر یکی از جذابترین بازارهای جهانی برای بررسی اقتصاددانان، فعالان اقتصادی و سیاست‌ورزان به حساب می‌آید. این کالا شاید از نظر اندازه ارزش افزوده نسبت به کل ارزش افزوده جهان سهم بالایی نداشته باشد اما به دلایل گوناگون یک کالای سیاسی به حساب می‌آید. تحولات جهانی در حوزه‌های دانش روز، تکنولوژی، قیمت سایر کالاهای مهم بر عرضه و تقاضای این بازار مؤثر است و البته کشورهای گوناگون در حمایت از این کالا راه‌های تازه پیدا می‌کنند. آنچه در گزارش حاضر می‌خوانید، بخشی از «گزارش سال ۲۰۱۶ بازارهای کشاورزی» است که از اطلاعات تجارت کشاورزی اینفرا که توسط سایت نیشکر نیوز منتشر شده اخذ شده است. بخش‌های پیشی این گزارش درباره اقتصاد کلان و اقتصاد نهاده‌های کشاورزی است که اثرات آن بر بازار شکر و اتانول به طور غیرمستقیم بررسی شده‌اند.

رونق بازار شکر بازمی‌گردد

بازرگانان یا تولیدکنندگان در بازار شیرین‌کننده‌ها طی ۹ سال گذشته، دوران خوشی را سپری نموده‌اند. در خلال سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵، شکر ۶۵ درصد از ارزش خود را از دست داد و در طی ۸ ماه اول سال ۲۰۱۵، شکر به لحاظ داشتن ضرری بیش از ۳۰ درصد، بدترین کالا بوده است. با این وجود، برخی از نشانه‌ها مبنی بر آنند که شانس برای بهبود اساسی در این زمینه وجود دارد.

حقایق اساسی در این زمینه چه هستند؟ شواهد نشان می‌دهند که تولید جهانی در سال ۲۰۱۵-۱۶ به میزان بسیار زیادی کاهش می‌یابد. بر اساس گفته F.O.Licht، کل کاهش در این راستا می‌تواند به ۸ میلیون تن برسد (کلیه ارقام بر اساس معادل ارزش خام این محصول ارائه شده‌اند)، و کل تولید جهانی این کالا به پایین‌ترین میزان خود پس از سال ۲۰۱۰-۱۱ خواهد رسید. آیا کشاورزان و تولیدکنندگان در نهایت نسبت به دوره طولانی قیمت‌های پایین عکس‌العمل نشان می‌دهند یا این امر تنها به دلیل تأثیر پدیده آل نینواست (که می‌تواند در برگریخته بارندگی‌های بیش از حد زیاد یا بیش از حد پایین بوده و سبب پایین آمدن تولید شود؟)

شکر مجدداً تبدیل به کالای جذابی برای صنعت برزیل خواهد شد

بخش شکر و اتانول برزیل در سال ۲۰۱۵ و پس از طولانی‌ترین و حساس‌ترین بحران سودآوری در تاریخ اخیر خود، مجدداً شاهد نشانه‌هایی از بهبود است.

شرایط نامساعد آب و هوایی، کنترل‌های قیمتی بنزین (رقیب اصلی اتانول در بازار برزیل)، محدودیت‌های اعتباری، مازاد عرضه در بازار شکر و مشکلات مدیریتی در بسیاری از شرکت‌های آسیاب‌کننده شکر، منجر به ایجاد محیط چالش‌برانگیز برای این بخش شده است.

در واقع صنعت شکر و اتانول برزیل، حبایی سوداگرانه را همزمان با معرفی موفقیت‌آمیز وسایل نقلیه با سوخت انعطاف‌پذیر در اواسط دهه ۲۰۰۰ در ذهن‌ها پروراند، از این‌رو این صنعت جدید بسیاری از سرمایه‌گذاران را ترغیب نمود تا پروژه‌هایی سودده اقتصادی را شروع نمایند. این حباب پیش از پایان دهه ۲۰۰۰ ترکید و از سال ۲۰۰۷، بیش از ۹۰ کارخانه اتانول در این کشور تعطیل شدند البته این کارخانه‌ها اغلب شامل آسیاب‌های کوچک‌تر و ناکارآمدتر بودند و در مجموع سهمی در حدود کمی بیش از ۱۰ در ظرفیت کل

پیشرفت‌های آب و هوایی می‌توانند به میزان قابل توجهی بر روی این سناریو تأثیر بگذارد، در نتیجه می‌بایست این موارد به دقت پایش گردند.

نابرابری‌های عملکردی در بخش نیشکر می‌تواند با همراهی تضعیف واحد پولی این کشور، چرخه جدیدی از تثبیت قیمت‌ها را تحریک نماید. در حقیقت گزارش‌های بسیاری وجود دارند که نشان می‌دهند گروه‌های خارجی شروع به بررسی پتانسیل‌های این بخش نموده‌اند. به نظر می‌رسد این روند در سال‌های آتی تقویت گردد.

فشار رقابتی در صنعت شکر اتحادیه اروپا افزایش می‌یابد

این احتمال وجود دارد که تولید شکر اتحادیه اروپا به پایین‌ترین سطح آن پس از سال ۷۱-۱۹۷۰ به ۱۴۷۱ برسد و دلیل آن نیز، وجود پایین‌تر سطح زیر کشت و بازده محصول است. همانند سایر نقاط جهان، تولیدکنندگان این منطقه نیز دوره قیمت‌های درست و سالم را در خلال سال‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۳ تجربه نمودند، به طوری که در طی این سال‌ها، این تولیدکنندگان تشویق شدند تا تولیدی بیش از توان جذب بازار را عرضه نمایند. از این‌رو در تابستان سال ۲۰۱۵، قیمت‌های داخلی به پایین‌ترین مقدار خود پس از سال ۲۰۰۶ رسیدند.

برعکس نیشکر، چغندر قند یک محصول یک‌ساله است. این امر بدان معناست که کشاورزان می‌توانند هر سال تصمیم بگیرند که با کشت این محصول ادامه دهند و یا محصول دیگری را کاشت نمایند. در عوض، نیشکر یک محصول چند ساله است که بایستی برای مدت ۵ سال در زمین باقی بماند تا به بالاترین بازده خود برسد. این ویژگی به شکر چغندری این قابلیت را می‌دهد تا انعطاف‌پذیری بیشتری را برای واکنش نسبت به تغییرات بازار داشته باشد.

این موضوع در رسیدن به آخرین دور اصلاحات بخش شکر که در سال ۲۰۱۷ اجرایی خواهد شد، بسیار مورد نیاز است.

پس از تقریباً دو سال مذاکرات میان کمیسیون، پارلمان اروپا و انجمن، توافق نهایی در خصوص اصلاحات سیاست مشترک کشاورزی (CAP) در سال ۲۰۱۳ به سرانجام رسید. در نتیجه، سهمیه‌بندی بدنام شکر در اتحادیه اروپا از بین رفته و امکان رقابت مستقیم میان تولیدکنندگان این اتحادیه را فراهم می‌آورد. ضمناً بازار از طریق تعرفه‌های بالای واردات در مقابل رقابتی بین‌المللی محافظت می‌گردد.

توقع آن می‌رود که این حرکت منجر به تغییر ساختاری بزرگ در اتحادیه اروپا گشته و به نظر می‌رسد که تولید

کشور را تشکیل می‌دادند. نکته مهم دیگر، کاهش سرعت سرمایه‌گذاری است. بر اساس مطالعاتی که توسط بانک ایتانو انجام شده است، سرمایه‌گذاری‌ها در بخش نیشکر طی سال ۲۰۱۴ کاهشی بیش از ۱۵ داشته است. این کاهش همه بخش‌ها (از طرح‌های توسعه‌ای تا تعمیرات کارخانه‌ها، کاشت مجدد نیشکر و همچنین مصرف نهاده‌های کشاورزی) را تحت تأثیر قرار داده است. در نتیجه، عملکرد محصول کاهش یافته و هم اکنون به کمتر از دهه ۱۹۹۰ رسیده است. کشاورزی ضعیف محصول نیز بدان معناست که بازبایی کامل این صنعت مستلزم صرف زمان بوده و نیازمند سرمایه‌گذاری‌های بنیادی در کل صنعت می‌باشد. علیرغم قطع سرمایه‌گذاری‌ها، بدهی این بخش در سال ۲۰۱۴ هنوز رشدی ۱۵ درصدی داشته و به ۵۰/۵ میلیارد رئال رسید.

کاهش شدید ارزش رئال برزیل منجر به دو تأثیر متضاد برای صنعت شکر این کشور شد. از یک سو، رئال ضعیف، شکر و اتانول برزیل را در بازارهای بین‌المللی رقابتی‌تر نمود و از طرف دیگر، شرایط مالی آن دسته از کارخانه‌هایی که دارای بدهی‌های دلاری (ایالات متحده) بودند را به طور قابل ملاحظه‌ای بدتر نمود.

شرکت‌های دارای سرمایه بهتر، از شرایط بسیار بهتری جهت بهره‌مندی از فرصت بهبود چشم‌انداز این بخش در سال ۲۰۱۶ برخوردارند. با توجه به چشم‌انداز رویارویی جهان با کمبود شکر در سال آینده و با وجود افزایش تقاضا برای اتانول در برزیل، انتظار می‌رود که قیمت‌های شکر و اتانول بر حسب واحد پول برزیل، افزایش یابند.

این بهبود به واسطه استراتژی دولت فدرال برای تقویت درآمدها با کمک افزایش مالیات بر بنزین پشتیبانی می‌گردد. این عامل سبب افزایش قابل توجه تقاضا برای اتانول در کشور شد به طوری که به بالاترین رکورد خود در سال ۲۰۱۵ رسید. روند افزایش تقاضا، قیمت سوخت را در برزیل بالا نگاه داشته و باعث ایجاد تعادل در عرضه شکر می‌شود. در حقیقت طی سال ۲۰۱۵، کارخانه‌های برزیل تصمیم گرفتند تا نسبت به سه فصل گذشته نیشکر بیشتری را برای تولید اتانول آسیاب نمایند. تقاضای مناسب برای سوخت سبز در بازار داخلی و قیمت‌های بین‌المللی پایین شکر، محرک‌های اصلی این رشد بوده‌اند. با این حال به نظر می‌رسد این روند در سال ۲۰۱۶ برعکس شود. با توجه به ضعف رئال و قیمت‌های مناسب‌تر شکر در بازار جهانی، جذابیت شیرین‌کننده‌ها برای کارخانه‌های تولیدی افزایش یافت. واضح است که تغییرات نرخ تسعیر و

اتانول در آسیاست و شانس خوبی برای افزایش تولید در سال ۲۰۱۶ را دارد. این وضعیت نتیجه برنامه ترکیب اتانول است که راه سخت آغاز شده مجدد در سال ۲۰۱۳ را ادامه می‌دهد. برای دولت و این صنعت، به نظر می‌رسد که اتانول سوختی به عنوان ابزاری برای بهبود شرایط مالی آسیاب‌های نیشکر به شمار می‌رود. با انحراف مسیر شکر به سوی تولید اتانول، مشکل عدم تطابق میان هزینه و درآمد می‌تواند حل شود. این امر ممکن است در تئوری درست باشد. با این حال قوانین وضع شده در هندوستان مشابه تئوری مطرح شده بالا عمل نمی‌نماید. در حال حاضر، آسیابان‌ها و دولت از گزینه اتانول سوختی به عنوان یک ابزار در مباحث داغ خود در راستای حیات صنعت شکر استفاده می‌نمایند. دولت حتی سهم بازار بیشتری را در مقایسه با سطح ۵ درصدی به عنوان هدف تعیین شده در سال گذشته برای سوخت ارائه می‌دهد. این صنعت به نوبه خود، همچنان در پی یافتن پاسخ این سؤال است که چرا به دعوتنامه‌های مناقصه از سوی صنعت نفت به منظور رسیدن به قیمت‌ها تثبیت شده بالاتر پاسخ نمی‌دهد. تا زمانی که کلیه ذینفعان به بازی موش و گربه خود ادامه می‌دهند، نمی‌توان توقع داشت که اتانول سوختی به سهم معنی‌داری در آینده قابل پیش‌بینی بازار دست یابد.

شکر ایالات متحده جلوگیری نماید. این قیمت‌های حداقل برابر با ۲۶/۵ دلار به ازای هر پاوند شکر تصفیه شده با حداقل دلاریزاسیون ۹۹/۵ درصد و ۲۲۲۵/۰ دلار به ازای هر پاوند برای کلیه انواع شکر است. مکزیک در نتیجه توافقنامه تعلیق، به آخرین صادرکننده شکر به ایالات متحده تبدیل شد. به نظر می‌رسد که ایالات متحده همواره واردکننده شکر مکزیک با بالاترین قیمت است. از آن جایی که مکزیک دارای مازاد شکر است، این کشور کلیه شکر مورد نیاز برای تأمین نیاز محاسبه شده را فراهم می‌نماید. در صورت افزایش تولید ایالات متحده، واردات کاهش خواهد یافت و در صورت کاهش تولید ایالات متحده، شرایط برای افزایش عرضه مکزیک فراهم خواهد شد. پس از زمان امضای توافقنامه تعلیق، بسیاری از شرکت‌های شکر از وزارت بازرگانی و کمیسیون تجارت بین‌الملل (ITC) خواستند تا تحقیقات پیرامون اتهامات ضد تضعیف بازار را کامل نمایند. وزارت بازرگانی این تحقیقات را در سپتامبر ۲۰۱۵ به پایان رساند. کمیسیون تجارت بین‌الملل در اکتبر همان سال تایید نمود که خسارات زیادی به منافع ایالات متحده وارد آمده و توافقنامه تعلیق به خوبی توانسته است این مشکلات را حل و فصل نماید.

محصول در اغلب نواحی کارآمد متمرکز گردد. از این‌رو به نظر می‌رسد که تولید در شمال و جنوب اروپا متوقف شود. این امر به طور بالقوه می‌تواند به معنای کاهش ۱/۵ تا ۳ میلیون تن در تولید شکر باشد.

در این میان، محدودیت‌های صادرات فعلی برای تولیدکنندگان اتحادیه اروپا ادامه دارد. برخی از شرکت‌ها این نکته را به عنوان یکی از فرصت‌های مهم این بسته اصلاحی معرفی می‌کنند.

با این حال تاکنون، بحثی پیرامون این امر که چرا تولیدکنندگان اتحادیه اروپا می‌بایست در بازار جهانی رقابتی باشند، وجود ندارد. البته، اگر فرآوری در نواحی کارآمدتر صورت گیرد می‌تواند به کاهش قابل توجه هزینه‌ها منجر شود. اما آیا این موضوع به تنهایی برای رقابتی نمودن اروپا در بازار جهانی کافیست؟

بعلاوه این سؤال مطرح می‌شود که آیا صادرات شکر در میان مدت لازم است؟. کاهش مورد انتظار در تولید می‌بایست در سایر مناطق اتحادیه اروپا، با قیمتی حداقل معادل قیمت بازار جهانی بعلاوه تعرفه واردات، جبران گردد.

به احتمال زیاد مرحله تثبیت در اتحادیه اروپا طی سال‌های پس از ۲۰۱۷، به تولیدکنندگان کارآمد اجازه می‌دهد تا تولید محصول را بدون اتکا بر بازار جهانی برای جذب مازاد محصول، افزایش دهند. بنابراین انتظار برای بازگشت سریع اتحادیه اروپا به یک صادرکننده ساختاری، بسیار زود است.

شکر ایالات متحده: توافق تعلیق ایالات متحده/اتحادیه اروپا

به لحاظ تاریخی، بازار شکر ایالات متحده به خوبی پشتیبانی شده است. برنامه حمایتی شکر از حمایت‌های قیمتی، سهمیه بازاریابی داخلی و سهمیه‌های نرخ تعرفه‌ای برای تأثیرگذاری بر میزان شکر قابل دسترس در بازار ایالات متحده استفاده می‌نماید تا از بالاتر نگاه داشتن قیمت شکر ایالات متحده نسبت به قیمت‌های بازار جهانی حمایت نماید.

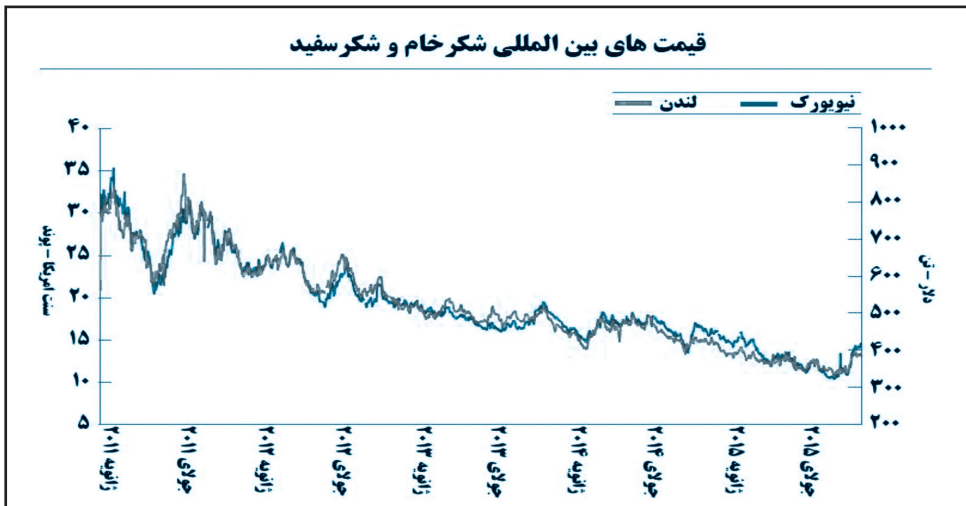
با انجام توافقنامه تجارت آزاد آمریکای شمالی (نفتا) و قوانین مربوط به شکر آن در سال ۲۰۰۸، امکان دسترسی آزاد به بازار برای مکزیک و کانادا فراهم شد. این امر تأثیر اندکی بر بازار شکر ایالات متحده داشت البته تا زمانی که مکزیک صادرات خود را از ۱/۰۷ میلیون تن در سال بازاریابی ۱۲-۲۰۱۱ به ۲/۱۲ میلیون تن در سال ۱۳-۲۰۱۲ میلیون تن در سال ۱۴-۲۰۱۳ رساند. تأثیر تمامی این واردات آن بود که به منظور حمایت از قیمت‌ها، ۲/۳۱ میلیون تن شکر بیشتر توسط دولت ایالات متحده وارد شد.

کمیسیون تجارت بین‌الملل در آوریل سال ۲۰۱۴، اطلاعیه بررسی ضددامپینگ و حقوق گمرکی جبرانی صادر نمود تا مشخص نماید آیا ایالات متحده به واسطه واردات شکر از مکزیک آسیب دیده است یا خیر؟ گفته شده است که این میزان شکر از دولت مکزیک یارانه دریافت نموده است تا بتواند با قیمتی کمتر از ارزش منصفانه به فروش برسد.

وزارت بازرگانی ایالات متحده توافقنامه‌ای را با مکزیک برای تعلیق تحقیقات در دسامبر ۲۰۱۴ امضا نمود. توافقنامه فوق محدودیت‌هایی را بر واردات مکزیک بر اساس نیازمندی محاسبه شده و سطوح حداقل قیمت وضع نمود.

میزان نیاز محاسبه شده بر اساس داده‌های وزارت کشاورزی ایالات متحده و فرمولی به شرح استوار است:

۱۰۰ درصد از شکر تحویل شده توسط ایالات متحده، منهای تولید ایالات متحده و منهای واردات از کشورهای سهمیه نرخ تعرفه‌ای (با استفاده از نسبت ذخایر به مصرف هدف ۱۳/۵ درصدی). دولت مکزیک مسئول ارائه گواهینامه‌های صادراتی به منظور کنترل کمیت شکر صادر شده و عدم تجاوز آن از میزان نیاز محاسبه شده است. توافقنامه ضددامپینگی، حداقل قیمت‌ها را تعیین نمی‌نماید تا از پایین آوردن بیش از حد قیمت

تایلند با وجود قیمت‌های پایین هنوز هم بدون ترس باقی مانده است

برعکس هندوستان، صنعت شکر تایلند به برنامه توسعه خود متعهد باقی ماند. دولت تایلند تلاش می‌نماید تا تولید برنج در مناطق شمال شرقی را کاهش دهد چرا که بازده این محصول در آن منطقه پایین است. در عوض کشاورزان تمایل دارند تا الگوی کشت خود را به نیشکر تغییر دهند. در این منطقه حدود ۲۰ آسیاب وجود دارند که در حال حاضر دارای مازاد ظرفیت می‌باشند. دولت برنامه دارد تا این تغییر را تا سال ۱۸-۲۰۱۷ کامل نماید. علیرغم شرایط آب و هوایی نامساعد، پیش‌بینی می‌گردد میزان تولید نیشکر در سال ۱۶-۲۰۱۵ افزایش یابد زیرا کشاورزان به توسعه سطح زیر کشت ادامه می‌دهند.

مشابه با هندوستان، صنعت اتانول تایلند وابستگی زیادی به آسیاب‌های شکر دارد. ملاس‌های نیشکر و نیشکر با سهمی در حدود ۶۵ درصد، ماده اولیه اصلی برای تولید اتانول می‌باشند.

بر اساس یک برنامه درازمدت، مصرف روزانه اتانول در این کشور از ۳/۶ میلیون لیتر در سال ۲۰۱۵ به ۹ میلیون لیتر در سال ۲۰۲۲ افزایش خواهد یافت. ابزار این سیاست، استفاده از ترکیبات بالای اتانول مانند E-۲۰ و E-۸۵ می‌باشد. با توجه به قیمت پایین نفت، دولت مجبور است تا پرداخت‌های یارانه‌ای به منظور حفظ این تغییر مسیر را افزایش دهد. در حال حاضر شواهد اندکی مبنی بر تغییر استراتژی بانکوک وجود دارد.

هندوستان - دستور جلسه اصلاحات ناتمام

صنعت شکر هندوستان سال‌های زیادی است که برای بقا تلاش می‌کند و هنوز هم نشانه‌های مبنی بر کاهش سطح زیرکشت نیشکر مشاهده نمی‌گردد. این امر نتیجه قوانین و مقررات عجیب و غریب این بخش است. با وجود این که قیمت‌های نیشکر توسط دولت تثبیت شده‌اند، قیمت شکر به میزان بسیار زیادی توسط نیروی‌های داخل بازار تعیین می‌گردد. از آنجایی که دهلی و دولت‌های محلی، قیمت نیشکر را به عنوان ابزاری برای خوشحال نگاه داشتن کشاورزان در نظر می‌گیرند این قیمت‌ها در خلال سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۵ در حدود ۲۷ درصد افزایش یافتند در حالی که قیمت شکر طی این دوره تنها ۹۵ درصد افزایش یافت. در این صنعت، طرح اصلاح قیمت نیشکر در اولویت دستور کار سیاسی قرار گرفت. این صنعت پیشنهاد نمود که دولت بایستی کلیه پرداخت‌های اضافی به کشاورزان نیشکر را تقبل نماید در حالی که قیمت پایه باید مرتبط به ارزش شکر باشد. علیرغم آن که سطح زیرکشت تغییر ننموده است، تولید در فصل جاری کاهش خواهد یافت زیرا آب و هوای خشک منجر به تخریب محصول نیشکر در استان‌های کلیدی تولید کننده این محصول شد. به طور کلی F.O.Licht معتقد است که تولید شکر از ۳۰/۸ میلیون تن در سال گذشته به ۲۹/۳ میلیون تن در سال ۲۰۱۵ خواهد رسید. این ششمین سال متوالی است که تولید شکر این کشور از مصرف داخلی سالیانه آن فراتر می‌رود. تولید سوخت اتانول یک راه ضروری برای رهایی از شرایط مازاد فعلی به نظر میرسد. هندوستان دومین تولیدکننده بزرگ

خوشبختانه داستان تلخ هفت تپه و کارون تکرار نشد

ویژگی‌های طرح

به منظور احیای زمینهای بایر و با هدف حفظ حقوق کشاورزان منطقه، اراضی طرح از میان شورترین زمینها و در فاصله حداقل ۱/۵ کیلومتری از سواحل کارون انتخاب شد.

کارشناسان با توجه به شوری بسیار زیاد خاک خصوصاً در واحدهای جنوبی با انجام کار زهکشی بسیار سنگین بطول حدود ۱۷ هزار کیلومتر میزان این شوری را شدیداً تعدیل نمودند. و بمنظور صرفه‌جویی در مصرف آب بهترین شیوه آبیاری به روش تحت فشار (هیدروفولوم) انتخاب گردید. طبق برآورد اولیه میزان نیاز آبی سالانه ۲/۱ میلیارد مترمکعب بود که با بهره‌گیری از این روش پیشرفته آبیاری، این میزان به ۱/۸۵ میلیارد مترمکعب کاهش یافت.

وضعیت کارخانه‌های فعال شکر و موقعیت آنها

در حال حاضر شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی ۷ کارخانه فعال شکر با ظرفیت اسمی هر کدام ۱۰۰ هزار تن شکر فعالیت دارد که شامل کارخانه شکر امام خمینی (ره)، امیرکبیر، میرزا کوچک‌خان، دعبل خزاعی، سلمان فارسی، حکیم فارابی و دهخدا می‌باشند که در حال حاضر ظرفیت عملی تولید شکر در شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در مجموع به ۶۰۰ هزار تن در سال می‌رسد.

طرح‌های پر شمار شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی در دهه ۱۳۸۰ یکی پس از دیگری افتتاح شد. کارخانه‌های قند این مجتمع بزرگ پارسال ۶۰۰ هزار تن شکر تولید کرد و امید می‌رود که به سرعت ظرفیت ۷۰۰ هزار تنی خود را پر کند.

داستان تلخی که تکرار نشد

در حالی که اکثر پروژه‌های دو دهه اخیر در کشور با تأخیر مواجه و یا نیمه‌تمام رها شده و بعضاً توجیه اقتصادی خود را از دست داده‌اند، این پروژه با فعالیت چشمگیر و در خور ستایش مدیران و کارکنان آن به اهداف نهایی نزدیک است. یکی از ویژگی‌های حاکم بر رشد تولید مناسب شکر و بهره‌برداری از سایر واحدهای جانبی این واحد بزرگ صنعتی-کشاورزی ایران بدون تردید ثبات مدیریت آن است. همه کسانی که از دور یا نزدیک مهندس نسیم صادقی مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی خوزستان را می‌شناسند مهارت مدیریتی، حسن خلق، تخصص، تعهد و مردمداری او را یکی از ارکان کامیابی‌های شرکت می‌دانند.

شوربختانه در هفته‌های گذشته با طراحی‌های، عجیب برخی افراد با هدف‌های ناشناس قصد داشتند که مدیریت این مجتمع کامیاب را به سمت اخلاص پیش ببرند. انگار داستان تلخ تحمیل سیاست بر اقتصاد که هفت تپه و کارون را به سمت ناکارآمدی و شوربختی پیش راند کافی نبود که قصد آنها آشکار شد. قرار بود که به دلایل واهی فرد دیگری جانشین مدیر کارساز فعلی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی خوزستان شود که با پایداری جمعی از مقام‌های ارشد اقتصادی در دولت خوشبختانه این اتفاق نیفتاد.

این یک معما و رازگونه است که چرا وقتی یک واحد صنعتی بزرگ که نزدیک به ۴۰ درصد شکر کشور را تأمین می‌کند و ده‌ها هزار شغل مستقیم و غیرمستقیم ایجاد کرده و در تأمین آسایش یک استان نقش غیرقابل انکار دارد را باید با تمایلات سیاسی دچار دردسر کرد؟ کاش این اندیشه و عمل برای خرید محبوبیت و جلب آرا در کل کشور و در خوزستان برای همیشه جایش را به عقلانیت اقتصادی، آسایش و راه مردم و منافع ملی دهد.

ادامه از صفحه اول

به این معنی که سال‌های سال و بدون توجه به اینکه آیا این کارخانه‌ها ظرفیت جذب نیروی انسانی خارج از ظرفیت دارد یا نه، آنها افرادی را معرفی و شرایط را برای کارخانه‌ها تنگ کردند. کار حتی به جایی رسید که برخی ذینفوذان طالب رأی و نظر مردم در تعیین مدیران نیز نقش اخلاص را ایفا کرده و به مرور مدیریت اقتصادی جایش را به مدیریت سیاسی داد. مدیریت سیاسی دو مجتمع یادشده به سویی گرایش پیدا کرد و کارها گونه‌ای شد که کارخانه قند کارون ۱۶۰۰ میلیارد تومان و کارخانه قند هفت تپه ۴۰۰ میلیارد تومان زیان انباشته دارند و به یک معضل در خوزستان تبدیل شدند. واقعیت این است که اگر اعمال نفوذ و تحمیل خواسته‌های سیاسی بر فعالیت‌های اقتصادی نبود اکنون شاید این دو کارخانه نه تنها معضل نبودند بلکه گره‌گشای منطقه نیز می‌شدند.

آشنایی با کلیات طرح

به سبب نیاز کشور به شکر و جلوگیری از واردات آن، در سال ۱۳۶۲ شورای شکر تشکیل و طی مطالعاتی که از سال ۱۳۶۳ تا ۱۳۶۵ توسط صندوق مطالعات شکر صورت گرفت، ضرورت تأسیس شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی به تصویب مجلس رسید و این شرکت در سال ۱۳۶۹ تأسیس شد و اجرای طرح مطالعاتی مذکور را بر عهده گرفت. بند (ه) تبصره ۲۹ قانون برنامه اول، وزارت کشاورزی (وقت) را مکلف کرد تا به منظور خودکفایی در تأمین شکر مورد نیاز کشور به ایجاد ۷ واحد کشت و صنعت نیشکری به وسعت ۸۴ هزار هکتار خالص کشت نیشکر و احداث کارخانجات شکر، تصفیه شکر، خوراک دام، تخته صنعتی (MDF)، کاغذ و کارخانجات بیوتکنولوژی مورد نیاز کشور از قبیل خمیر مایه و الکل با ظرفیت مناسب اقدام کند.

آثار اقتصادی اجرای طرح توسعه نیشکر

- ۱- تأمین شکر مصرفی حدود ۲۳ میلیون نفر با مصرف سرانه ۳۰ کیلوگرم در سال.
- ۲- تأمین کاغذ مصرفی حدود ۲۷ میلیون نفر با مصرف سرانه ۱۳ کیلوگرم در سال.
- ۳- تأمین تخته صنعتی (M.D.F) مصرفی حدود ۱۸ میلیون نفر با مصرف سرانه ۵/۵ کیلوگرم در سال.
- ۴- فراهم آوردن امکانات تولید ۳۵ هزار تن گوشت قرمز با استفاده از خوراک دام تولیدی که با مصرف سرانه ۱۶ کیلوگرم، گوشت مورد نیاز حدود ۲/۲ میلیون نفر از جمعیت کشور فراهم می‌شود.
- ۵- تولید محصولات بیوتکنولوژی (مانند خمیرمایه الکل و غیره) که هم مصرف داخلی دارد و هم قابل صدور به خارج از کشور است.
- ۶- ایجاد بیش از ۵۰ هزار شغل (حدود ۲۵ هزار شغل مستقیم و بیش از ۲۵ هزار شغل غیرمستقیم).

تولیدات سالانه طرح

- ۱- تولید ۷ میلیون تن نیشکر با ایجاد هفت واحد کشت و صنعت.
- ۲- تولید ۷۰۰ هزار تن شکر با احداث هفت کارخانه ۱۰۰ هزار تنی.
- ۳- تولید ۳۵۰ هزار تن کاغذ با احداث چهار کارخانه ۸۷"۵۰۰ تنی.
- ۴- تولید ۳۰۰ هزار تن خوراک دام با احداث سه کارخانه.
- ۵- تولید ۱۰۰ هزار تن تخته فیبر صنعتی (M.D.F) با احداث یک کارخانه.
- ۶- تولید ۳۳ میلیون لیتر الکل با احداث یک کارخانه.
- ۷- تولید ۱۰ هزار تن خمیرمایه خشک فعال با احداث یک کارخانه.

اقدام ضربتی دولت مصر برای مبارزه با بحران شکر

دولت مصر در طرح ضربتی که مبارزه با احتکار و قاچاق کالا نامیده، ۹ هزار تن شکر را از کارخانجات و انبارهای این کشور مصادره کرده است.

به گزارش رویترز، شکر در روزهای اخیر در مصر کمیاب شده بود. رسانه‌های مصری از این وضعیت تحت عنوان بحران یاد کرده و خواستار اقدام سریع دولت برای افزایش واردات این محصول شدند. این درخواست در حالی صورت می‌گیرد که مصر با کمبود ذخایر ارزی و افزایش بهای جهانی شکر مواجه است. مقام‌های مصری احتکار و قاچاق این کالا توسط تجار و تأمین‌کنندگان را عامل اصلی بحران ایجاد شده دانسته و طی روزهای اخیر به کارخانجات و انبارها یورش برده‌اند.

شریف اسماعیل، نخست‌وزیر مصر به شبکه سی‌بی‌سی این کشور گفت که این بازرسی‌های ضربتی تأثیر مثبتی داشته و ذخایر شکر اکنون برای تأمین نیاز سه ماهه کشور کافی است. وی افزود: چند مورد ابعاد منفی وجود داشته که در حال رسیدگی به آنها هستیم. ما نمی‌توانیم بدون نظارت بازار را رها کنیم، کنترل بازار ضروری است.

صنایع غذایی «ادیتا» که یکی از بزرگترین تولیدکنندگان مواد غذایی در مصر است، امروز اعلام کرد که کارخانه‌اش پس از توقیف ذخایر شکر توسط مقام‌های دولتی به مدت سه روز بسته خواهد بود.

ادیتا همچنین تأکید کرد که مقادیر معمول ذخایر شکر این کارخانه از بخش خصوصی به دست آمده بود، نه بازار سیاه و دولت مصر با ادامه حمله‌هایش به انبارهای شکر، بخش خصوصی را از پا خواهد انداخت.

مصر سالانه حدود سه میلیون تن شکر مصرف می‌کند، اما فقط اندکی بیش از دو میلیون تن از این میزان را تولید می‌کند. فاصله میان تولید و تقاضا در بازار مصر معمولاً بین ماه‌های جولای و اکتبر (تیر-آبان) که ذخایر چغندر قند و نیشکر داخلی کاهش می‌یابد، با واردات جبران می‌شود.

تورم در مصر با افزایش ۱۴ درصدی به بالاترین میزان در هفت سال گذشته رسیده است. در همین حال ارز خارجی در مصر کمیاب شده و این کشور که به شدت به واردات وابسته است، با مشکلات بسیاری روبرو شده است. قیمت برق بین ۲۵ تا ۴۰ درصد در مصر افزایش یافته و دولت قاهره در نظر دارد طرح مالیات بر ارزش افزوده را ۱۳ درصد بالا ببرد. در همین حال انتظار می‌رود که دولت «السیسی» در راستای جذب کمک مالی ۱۲ میلیارد دلاری صندوق بین‌المللی پول که به منظور کاهش بودجه به این کشور داده می‌شود، یارانه بنزین را هم لغو کند.

کاهش ارزش پول مصر نیز دوره جدیدی از تورم را در این کشور که میلیون‌ها نفر از شهروندان آن به یارانه نان متکی هستند، ایجاد می‌کند.

انتقاد معاون وزیر جهاد سازندگی از برخی دیدگاه‌ها

تعرفه واردات شکر به اروپا ۳۰۰ درصد به ایران صفر درصد

معاون وزیر جهاد با بیان اینکه حجم یارانه‌ای که ما به کشاورزان می‌دهیم با کشورهای پیشرفته قابل مقایسه نیست، گفت: تعیین نرخ خرید تضمینی باید در چارچوب اقتصاد کشور و حمایت از تولیدکننده باشد. عبدالمهدی بخشنده در واکنش به مباحث مطرح شده مبنی بر بالا بودن قیمت تضمینی برخی محصولات مانند چغندر قند نسبت به قیمت‌های جهانی و لزوم اصلاح سیاست‌گذاری‌های قیمتی در این زمینه اظهار داشت: هر کشوری باید در چارچوب اقتصاد خود تصمیم بگیرد و ما نیز باید در همین چارچوب برای قیمت‌گذاری محصولاتمان تصمیم بگیریم.

وی با بیان اینکه احتمالاً نرخ‌های که امسال دولت برای خرید تضمینی چغندر تصویب خواهد کرد، بین ۶ تا ۷ درصد بیش از سال گذشته است، گفت: در واقع این میزان هزینه‌ای است که در سال جاری به سایر هزینه‌های کشاورزان افزوده شده، ضمن اینکه در دنیا نرخ تسهیلات بانکی برای کشاورزان ۱۸ درصد نیست بلکه ۳ تا ۴ است؛ علاوه بر این معمولاً نرخ تورم در بسیاری از کشورها بین ۱ تا ۲ درصد است اما در کشور ما این عدد حدود ۹ درصد است. بنابراین اینها هزینه‌هایی است که به کشاورزان تحمیل می‌شود.

معاون وزیر جهاد کشاورزی تصریح کرد: قیمت چغندر قند از نظر ما عدد منطقی و معقولی است، همچنین سیاست اصلی وزارت جهاد کشاورزی در دو سال، انتقال کشت این محصول از بهار به پاییز بوده است. بخشنده اضافه کرد: در این روش، میزان مصرف آب به یک دوم تا یک سوم کشت بهار کاهش می‌یابد و عملکرد در واحد سطح دو برابر می‌شود هر چند ممکن است عیار قند آن مقداری افت کند.

وی ادامه داد: بنابراین سیاست اصلی ما در این زمینه آن است که کشت چغندر را به سمت کشت پاییزه و زمستانه ببریم تا بتوانیم بیشتر از آب سبز (آب باران) برای تولید این محصول استفاده کنیم.

بخشنده درباره این موضوع که بالا بودن قیمت‌های داخلی باعث شده ما تقریباً در هیچ محصولی در بازارهای جهانی مزیت قیمت نداشته باشیم، افزود: در اروپا نرخ تمام شده شکری که از چغندر قند تولید می‌شود، دو تا سه برابر قیمت شکر در برزیل است چراکه در برزیل این محصول عمدتاً از نیشکر به دست می‌آید و توسط آب باران آبیاری می‌شود.

وی ادامه داد: به دلیل اینکه شکر تولید اروپا نمی‌تواند با محصول تولیدی کشورهایی مانند برزیل و کوبا رقابت کند، آنان بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ درصد تعرفه برای واردات شکر به اتحادیه اروپا اعمال کرده‌اند تا از تولیدکنندگان خود حمایت کنند. معاون وزیر جهاد با بیان اینکه واردات بسیاری از محصولات کشاورزی به کشور ما با تعرفه صفر انجام می‌شود، گفت: چه کسی می‌گوید تعرفه واردات محصولات کشاورزی باید پایین باشد در حالی که برای واردات فولاد، خودرو و غیره تعرفه‌های بالایی اعمال شده است، آیا ما باید انتظار داشته باشیم اجازه داده شود که گندم با تعرفه صفر وارد کشور شود؟! بخشنده با اشاره به اینکه در حال حاضر تعرفه محصولاتی مانند گندم، ذرت و دانه‌های روغنی پایین است و ما باید از کشاورزان حمایت کنیم، به این پرسش که آیا وزارت جهاد کشاورزی به دنبال افزایش تعرفه واردات محصولات کشاورزی است؟ پاسخ داد: خیر،

ما به دنبال افزایش تعرفه‌ها نیستیم اما به هر حال همه کشورها از تولیدکنندگان داخلی خود حمایت می‌کنند و یکی از ابزارهای این حمایت، تعرفه است. وی اضافه کرد: همچنین کشورهای پیشرفته اقتصادی، سالی ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیارد دلار یارانه به بخش کشاورزی خود اختصاص می‌دهند تا تولیدکنندگان آنها بتوانند به کار خود ادامه دهند. معاون وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه ما نیز در بخش‌هایی به کشاورزان خود یارانه می‌دهیم، افزود: حجم یارانه ما با یارانه‌ای که آنان به تولیدکنندگان خود اختصاص می‌دهند، قابل مقایسه نیست؛ مردم باید بدانند اگر قیمت برخی محصولات کشاورزی بقیه کشورها در بازارهای جهانی این اندازه پایین است، به دلیل همان یارانه‌های سنگینی است که دولتهایشان به این محصولات اختصاص داده‌اند.

صفر شدن تراز تجاری بخش غذا تا سال ۱۴۰۴

وی در بخش دیگری از سخنان خود میزان صادرات و واردات کالاهای کشاورزی به کشور را مورد اشاره قرار داد و افزود: سیاست اصولی وزارت جهاد کشاورزی این است که هر چه می‌توانیم از واردات کم کنیم و متکی به تولید داخل شویم؛ در مقابل نیز کالاهایی را که در آنها مزیت داریم، صادر کنیم. معاون وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه براساس گزارش گمرک، امسال صادرات ما از نظر وزنی مقداری افزایش و وارداتمان نیز تا حدودی کاهش یافته است، اظهار داشت: در حقیقت ما به دنبال توازن تراز تجاری بخش غذای کشور هستیم.

بخشنده اضافه کرد: در سال ۹۲ که دولت یازدهم شروع به کار کرد، کسری تراز تجاری بخش غذای کشور ۸ میلیارد دلار منفی بود، دو سال قبل این عدد به ۵.۳ میلیارد دلار کاهش یافت و پارسال هم به ۳.۴ میلیارد دلار رسید؛ بنابراین حدود ۵ میلیارد دلار در بخش واردات این محصولات به کشور صرفه‌جویی شد. وی اظهار امیدواری کرد: امسال با کاهش بیشتری در این زمینه مواجه باشیم چون هدف ما این است که در فاصله سال‌های ۱۴۰۰ تا ۱۴۰۴ تراز تجاری غذای کشور را به عدد صفر برسانیم تا مجموعه واردات و صادرات ما متوازن شوند.

بازار داخل را مجانی به کشاورزان خارجی نمی‌دهیم

معاون وزیر جهاد کشاورزی در اظهارنظری جداگانه درباره سیاست «بازار در مقابل بازار» این وزارتخانه نیز گفت: این سیاست چیزی نیست که ما ابداع کرده باشیم، همه کشورهای دنیا این کار را می‌کنند و بازار خود را مجانی در اختیار کشورهای رقیب قرار نمی‌دهند. بخشنده با اشاره به اینکه سالانه بین ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار تن موز وارد کشور ما می‌شود، افزود: به همین دلیل ما اعلام کردیم در ازای واردات موز، برخی از محصولات کشور ما نیز در بازارهای جهانی عرضه شود که این سیاست در وهله اول برای سیب درختی انجام شد و نتیجه بسیار خوبی هم داشت. وی با بیان اینکه در حال حاضر این سیاست برای کشمش نیز تصویب شده است، افزود: درباره محصولات دیگری هم که امکان آن وجود داشته باشد، این کار را انجام خواهیم داد و یکی از جهت‌گیری‌های عمده وزارت جهاد این است که بازار داخلی کشور را به صورت رایگان در اختیار کشاورزان خارجی قرار ندهیم.

خوداتکایی ۹۵ درصدی تا افاق ۱۴۰۴

مجری طرح چغندر قند جزئیات طرح خوداتکایی شکر را تشریح کرد و گفت: براساس این برنامه تا افاق ۱۴۰۴، کشور در تولید شکر به ضریب خوداتکایی بیش از ۹۵ درصد خواهد رسید. علیرضا یزدانی درباره جزئیات طرح اقتصاد مقاومتی شکر، اظهار داشت: افزایش ضریب خوداتکایی شکر یکی از طرح‌های اقتصاد مقاومتی است که از تیرماه سال جاری برنامه‌های این طرح به‌طور جدی با تعیین مجری برای آن، در حال پیگیری است.

وی با بیان اینکه براساس این برنامه تا افاق ۱۴۰۴، کشور در تولید شکر به ضریب خوداتکایی بیش از ۹۵ درصد خواهد رسید، گفت: از اهداف تعریف شده برای این طرح، افزایش بهره‌وری آب، امنیت غذایی، تولید پایدار در کشاورزی و ایجاد اشتغال را می‌توان نام برد.

مجری طرح چغندر قند وزارت جهاد کشاورزی سطح زیر کشت بهار چغندر قند را حدود یک صد هزار هکتار اعلام و اضافه کرد: به دلیل بحران آب در کشور، این عدد در طرح مذکور ثابت خواهد ماند و به دلیل بحران آب احتمال کاهش آن نیز وجود دارد ضمن اینکه در این برنامه، افزایش عملکرد در واحد سطح در دستور کار قرار دارد.

یزدانی ادامه داد: در کنار این مسأله، از آنجایی که چغندر قند نقش مهمی در تناوب زراعی محصولات دارد و در راستای افزایش بهره‌وری آب، وزارت جهاد کشاورزی گسترش سطح زیر کشت پاییزه چغندر قند را در دستور کار جدی خود قرار داده است.

به گفته این مقام مسئول در وزارت جهاد کشاورزی، در سال جاری افزایش سطح زیر کشت پاییزه چغندر قند به ۱۸ هزار هکتار برای ۱۱ استان کشور ابلاغ شده است.

یزدانی با بیان اینکه تاکنون حدود ۷۰ درصد این برنامه تحقق یافته و نزدیک به ۱۲ هزار و ۶۰۰ هکتار کشت پاییزه انجام شده است، گفت: پیش‌بینی می‌کنیم امسال از ۱۸ هزار هکتار برنامه تعیین شده، حدود ۱۳ هزار تا ۱۳ هزار و ۵۰۰ هکتار آن عملی شود چراکه در برخی استان‌ها مانند استان گلستان، چغندر قند در تناوب زراعی نبوده و باید کشاورزان آنجا با کشت این محصول آشنا شوند و در این زمینه آموزش ببینند ضمن اینکه ما در حال حاضر این آموزش‌ها را انجام می‌دهیم. به گفته مجری طرح چغندر قند وزارت جهاد کشاورزی، استان‌های فارس، گلستان، خراسان شمالی، خراسان رضوی، کرمانشاه، خوزستان، لرستان، اصفهان و کهگیلویه و بویراحمد از جمله استان‌هایی هستند که کشت پاییزه چغندر قند به آنان ابلاغ شده است. یزدانی با بیان اینکه طرح انتقال کشت بهار چغندر قند به کشت پاییزه حدود دو سال است که اجرا می‌شود، اظهار امیدواری کرد: تا افاق ۱۴۰۴، سطح زیر کشت پاییزه چغندر قند به بیش از ۶۰ هزار هکتار افزایش پیدا کند ضمن اینکه این عدد در سال گذشته ۶ هزار و ۲۰۰ هکتار بوده است. وی با اشاره به اینکه در کشت پاییزه عمده آب مورد نیاز محصول را نزولات جوی تأمین می‌کند، اضافه کرد: مصرف آب در این نوع کشت نسبت به کشت بهار ۳۰ تا ۵۰ درصد کمتر است. مجری طرح چغندر قند وزارت جهاد کشاورزی با بیان اینکه سال گذشته ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تن از این محصول در کشور تولید شد، ادامه داد: با احتساب تولید نیشکر در کشور، در مجموع یک میلیون و ۵۲۵ هزار تن شکر تولید شد و ضریب خوداتکایی ما در این زمینه به حدود ۶۵ درصد افزایش یافت.

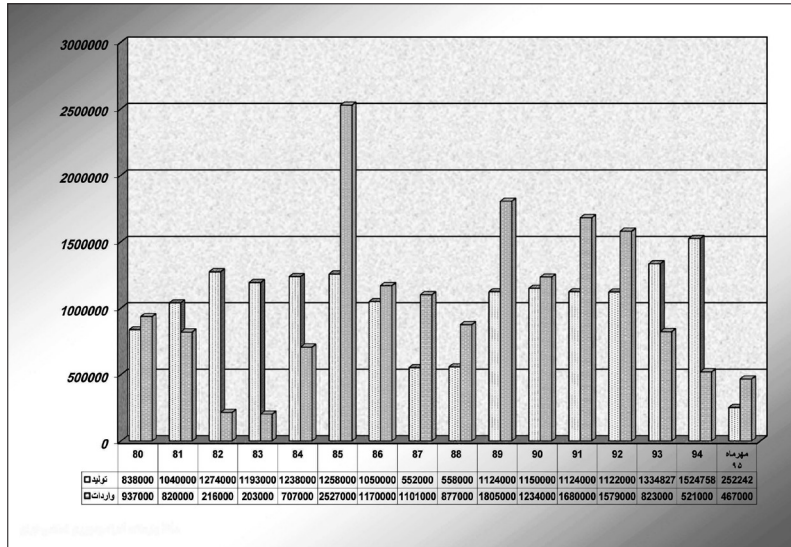
تولید ۱/۶ میلیون تن شکر در کشور

یزدانی پیش‌بینی میزان تولید چغندر قند در سال جاری را نیز ۶ میلیون تن اعلام کرد و گفت: با احتساب میزان تولید نیشکر، امسال بالغ بر یک میلیون و ۶۰۰ هزار تن شکر در کشور تولید خواهد شد.

وی با بیان اینکه تولید نیشکر فقط در استان خوزستان انجام می‌شود، اظهار داشت: سطح قابل برداشت این محصول در استان خوزستان بالغ بر ۹۲ هزار هکتار است ضمن اینکه از یک ماه قبل برداشت آن آغاز و تاکنون در حدود ۱۲ هزار هکتار، عملیات برداشت انجام شده است. یزدانی با اشاره به اینکه تاکنون بالغ بر نهصد و بیست هزار تن نیشکر تحویل کارخانجات شده است، پیش‌بینی کرد: امسال بالغ بر ۷ میلیون و ۸۰۰ هزار تن نیشکر در کشور تولید شود.

نتیجه ترجیح منافع ملی بر منافع عدهای خاص

نمودار تولید و واردات شکر از سال ۸۰ تا پایان مهر ماه سال ۱۳۹۵
(ارقام به تن)

تفاوت دلسوزی، مدیریت کارآمد و لحاظ کردن منافع ملی مدیران ارشد و تصمیم گیر اقتصادی و سیاسی با مدیرانی که به هر دلیل ویژگی های یادشده را ندارند در عمل به خوبی دیده می شود. مدیران دلسوز و متخصص چون به باور کارشناسی خود اعتقاد دارند عموماً با بی مهری ها و کارشکنی ها و مخالفت ها شجاعانه برخورد می کنند و بیمی از اینکه آینده چه خواهد شد، ندارند.

مجموعه مدیران ارشد وزارت جهاد کشاورزی در دولت یازدهم این ویژگی ها را از روزی که بر سر کار آمدند تا امروز حفظ کرده و بر سر پیمان خود برای حفظ منافع ملی پایدار بوده اند. نتیجه این پایداری ها را می توان در ارقام و اعداد جدول و نمودارهای زیر به خوبی دید. همان طور که ارقام نشان می دهند ارزش واردات شکر در سال های ۱۳۹۳، ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ به ترتیب معادل ۳۷۷ میلیون دلار، ۱۷۱ میلیون دلار و ۲۲۶ میلیون دلار بوده است که در مجموع حدود ۷۷۴ میلیون دلار شده است.

این میزان خروج ارز در ۳ سال ۲۸ درصد کمتر از ارزش واردات سال ۱۳۹۱ است. از طرف دیگر و همان طور که نمودار حاضر نشان می دهد پس از سال های زیاد که واردات بیشتر از تولید داخل بود در سال های اخیر روند برعکس شده است. تداوم وضع موجود به لحاظ سیاستگذاری شرایط را برای رسیدن به خودکفایی هموار خواهد کرد.

ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۲۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۰۵	
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۲۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۳۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۵	۱۱۸	۹۲	۱۲	۷۰	۱۰۷	۱۷۵	۱۰۵	۲	۵	۲۴	۵۲۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۵۵	۱۷۳	۲۱	۳۳	۱۰۳	۲۱۰	۳۸۵	۴۹۰	۴۹۲	۴۹۷	۵۲۱	
۱۱	۱۳۹۵	۰	۰	۰	۲۵	۲۲۱	۱۷۰	۷۶	۰	۰	۰	۰	۰	۴۶۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۰	۰	۲۵	۲۴۶	۳۹۱	۴۶۷	۰	۰	۰	۰	۰	

619

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان مهر ماه سال ۹۵ به تفکیک خام و سفید

سال	سفید (هزار تن)	بها (دلار)	خام (هزار تن)	بها (دلار)	جمع واردات (هزار تن)	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۳۰,۱۳۴,۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷,۲۵۶,۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷,۳۸۰,۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۳۹۱,۳۷۱,۹۱۰	۱,۸۹۰	۷۲۶,۱۸۲,۵۵۹	۲,۵۲۷	۱,۰۱۷,۴۵۴,۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳,۳۰۹,۳۴۴	۸۲۲	۲۷۴,۴۶۱,۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷,۷۷۰,۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷,۲۱۳,۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷,۸۰۰,۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵,۰۱۳,۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸,۸۱۹,۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵,۸۲۶,۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴,۶۴۶,۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴,۵۲۰,۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳,۷۹۹,۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲,۱۰۵,۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵,۹۰۴,۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸	۱۶۸۰	۱,۰۷۲,۴۱۳,۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲,۱۸۷,۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷,۴۷۰,۴۴۰
۱۳۹۴	۴۹	۲۰,۴۷۹,۰۰۳	۴۷۲	۱۵۱,۳۵۸,۵۲۴	۵۲۱	۱۷۱,۸۳۷,۵۲۷
۱۳۹۵	۰	۰	۴۶۷	۰	۴۶۷	۲۲۶,۲۱۶,۴۵۹
جمع	۱۲۴۸	۵۱۵,۰۱۷,۰۰۵	۱۳۲۴۳	۵,۶۷۱,۵۸۲,۳۲۴	۱۳۲۴۳	۵,۶۷۱,۵۸۲,۳۲۴

مأخذ: گمرک جمهوری اسلامی ایران

ماهانامه
انجمن صنعتی کارخانه های قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

صفحه آرا: علی صائمی

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵-۸۸۹۶۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴